

kene ontvangen hebben. Zeer zeker heeft de Heer ALI COHEN gezegd, dat hij geen geval van bij hem aangegeven cholera asiatica als zoodanig zou erkennen, voordat bacteriologisch onderzoek hem daarvan zekerheid gegeven had. Toen ik daarop opmerkte, dat het met deze opvatting een geluk was, dat in 1866 de spiril nog niet bekend was, ging de Heer ALI COHEN zelfs zoover met te zeggen: „dat men volstrekt geen zekerheid had of de ziekte „van 1866 wel cholera asiatica geweest was!”

Ik heb dit als een lapsus linguae opgevat en vermeld dit nu alleen om aan te toonen, dat — waar of de Heer ALI COHEN iets anders gezegd heeft dan hij bedoelde, of wij zijn woorden verkeerd opgevat hebben — de oorzaak daarvan in hoofdzaak althans aan het door hem gesprokene moet toegeschreven worden.

Daar de bestreden woorden intusschen de hoofdzaak niet raken, geef ik den Afdeelingen in overweging ze als niet geschreven te beschouwen.

Ternaard, 2 Mei 1896.

Dr. P. DE JAGER

Voorzitter der Afd. Dokkum en Omstreken.

DE 'S-GRAVENHAAGSCHE MAATSCHAPPIJ VAN VERZEKERING TEGEN DE GELDELIJKE GEVOLGEN VAN ONGELUKKEN EN ZIEKTE.

Wie met mij overtuigd is, dat de oprichting van verzekerings-maatschappijen tegen de geldelijke gevolgen van ziekte, ook voor meer gegoeden, als een dringende behoefte moet worden beschouwd, zal het evenals ik betreuren, dat in de organisatie van bovengenoemde Maatschappij zoo ernstige fouten en leemten bestaan, als waarop door Dr. N. L. DE GRAAF C. S. in n°. 16 van dit *Tijdschrift* is gewezen. Maar zij zullen tevens geneigd zijn te vragen: of daardoor de houding, door genoemde heeren tegen die Maatschappij aangenomen, gerechtvaardigd wordt?

Ik neem bij dezen de vrijheid die vraag in de ernstige overweging mijner ambtgenooten aan te bevelen. Wat mij betreft, ik meen haar ontkennend te moeten beantwoorden. Wat mij daartoe beweegt is de overtuiging, dat wij hier met een ernstige onderneming te doen hebben. Voor dien ernst strekt mij de naam van enkelen (de meesten zijn mij persoonlijk onbekend) die zich in verschillende betrekkingen aan de Maatschappij hebben verbonden, ten waarborg. En daarom geloof ik, dat, ofschoon het ongetwijfeld veel beter ware geweest de thans tegen de Maatschappij geuite rechtmatige grieven te voorkomen, het Bestuur, nu dit niet geschied is, bereid zal zijn daaraan zooveel mogelijk te gemoet te komen. Een onderhoud, dat ik geruimen tijd geleden — de Statuten en Reglementen waren toen echter reeds goedgekeurd en afgedrukt — met den Directeur had, gaf mij de zekerheid dat ook hij daartoe gaarne naar vermogen zal medewerken.

Mijn geachte Dordtsche ambtgenooten mogen het mij daarom ten goede houden indien ik meen, dat zij beter zouden hebben gehandeld door omtrent hun bezwaren met het Bestuur in overleg te treden en eerst daarna, indien dat overleg tot geen bevredigende resultaten mocht hebben geleid, met haar waarschuwing voor het publiek op te treden. Thans vrees ik, dat zij der

goede zaak, waaraan de Maatschappij zich wil wijden, groote schad zullen toebrengen.

Dat ook de door de Afdeeling *Haarlem* der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst (*Tijdschrift* n°. 13) aangenomen motie mij leed doet, behoef ik na het voorafgaande nauwelijks te verzekeren. Maar nog meer zou ik het betreuren indien het voorstel door de Afdeeling *Dordrecht* ter behandeling op de a. s. Algemeene Vergadering ingezonden, werd aangenomen.

Nog een opmerking ten slotte: Dat de Haagsche Maatschappij als oeconomische instelling met haar eigene materiële belangen zal rekening houden spreekt van zelf. Aan de zuiverheid harer bedoelingen behoeft daardoor gelukkig geen afbreuk te worden gedaan. Maar het is zeker door niets te rechtvaardigen, dat de H.H. DE GRAAF C.S. van haar verklaren. „Het eigenlijk doel „(der Maatschappij) is dan ook niet om werkzaam te zijn in het belang van „het publiek, het is niets dan een poging om medici en apothekers te exploiteeren ten bate der aandeelhouders”. Ik ben dan ook zeer geneigd deze uitdrukking als een lapsus calami te beschouwen, die ik echter meende niet stilzwijgend te mogen voorbijgaan.

W. M. GUNNING.

Mijnheer de Redacteur!

Ten zeerste zoudt UEd. ons verplichten door het onderstaande in uw blad te willen opnemen.

In de *Geneeskundige Courant* van 19 April 1896 en andere bladen komt een artikel van eenige Dordtsche medici voor, hetwelk ten doel heeft medici en apothekers te waarschuwen tegen en zich niet te verbinden aan de 's-Gravenhaagsche Algemeene Maatschappij van Verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ongelukken en ziekten, gevestigd te 's-Gravenhage, Stationsplein 7, aangezien zij anders hun onafhankelijkheid zouden prijsgeven en deze verzekering niet zou zijn in het belang van het publiek.

Naar aanleiding van een en ander meenen wij, dat de volgende vragen kunnen worden gesteld, ten opzichte van de 's-Gravenhaagsche Algemeene Maatschappij van Verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ongelukken en ziekten, gevestigd te 's-Gravenhage.

- 1°. Is de Maatschappij in het belang van het publiek?
- 2°. Wordt de positie der medici of der apothekers door de maatschappij bedreigd of geschaad?
- 3°. Wordt de positie der medici en der apothekers tegenover hun patiënten aangenamer of minder aangenaam door de maatschappij?
- 4°. Is het ambtenaar zijn van eenige maatschappij voor den medicus vernederend?
- 5°. Betreft de verhouding van den medicus der maatschappij alleen de finantiële zijde van zijn beroep?
- 6°. Wekt het toelaten van contrôle met het oog op de finantiële verhouding door den medicus bij zijn patiënten al of niet vertrouwen?